

Infisert vann ga unntakstilstand

Oslotannlegene fikk beskjeden samtidig med alle andre Osloborgere om morgenen den 17. oktober. Vannet i springen kunne inneholde parasitter og måtte kokes før innvortes bruk.

Lederen i Oslo Tannlegeselskap (OTS), Helle Nyhuus, hadde ikke hørt nyhetene den morgenen. Dermed var hun helt intetanende om vannsituasjonen i Oslo da hun kom på jobben. Heldigvis hadde sekretæren fått det med seg, og kunne gi beskjed. Og dessuten begynte telefonen å kime nokså umiddelbart. Medlemmene ringte naturligvis foreningens leder for å få mer informasjon enn den de hadde fått gjennom massemediene.

- Hva sa du til dem som ringte?
- Ikke rør boret. Jeg kommer snart tilbake med mer informasjon.
- Hva gjorde du så?
- Jeg ringe Mattilsynet, og fikk bekreftet det kommunen hadde sagt gjennom mediene; at Oslo vannet ikke skulle inn i munnen. Deretter tok jeg kontakt med informasjonssjefen i OTS, som selv var i gang med å innhente informasjon hos helsemyndighetene, i likhet med NTF sentralt. Det var med andre ord flere som handlet raskt og mye som skjedde parallelt. Og nokså snart hadde vi samordnet oss, foreningskreftene lokalt og sentralt. Med på laget var også Folkehelseinstituttet, og med kvalitetssikring derfra kunne vi sende e-post til Oslotannlegene og legge ut informasjon på begge foreningsnettstedene. Det gikk heller ikke så lang tid før smittevernoverlegen i Oslo var ute og presiserte situasjonen for tannlegene i sin veiledning.

- Hva var reaksjonen fra tannlegene?

- De var usikre på hvordan de skulle forholde seg, og først og fremst opptatt av å beskytte pasientene mot smitte. Jeg sitter igjen med et inntrykk av at vi

OTS-leder, Helle Nyhuus, viser utstyret hun i likhet med mange Oslo- og Bergenstannleger har anskaffet etter opplevelser med dårlig vannkvalitet.

har årvåkne kolleger, som tar ansvar for pasientene sine. Dessuten mangler det ikke på oppfinnsomhet. Det florerer med praktiske tips om hvordan man kunne trekke opp rent vann i skyllesprøyter, og på den måten kjøle boret manuelt – og dessuten bruke kofferdam. Men det siste kunne vi ikke gå god for, i og med at parasittene ikke nødvendigvis er spredt i vannet, men kan forekomme i høye konsentrasjoner.

- Vet du om det var mange Oslostannleger som hadde nødvendig utstyr til å møte denne situasjonen?

- Det vet jeg ingenting om, men jeg vil ikke tro at det var mange som hadde montert filter eller system for UV-bestråling før dette inntraff. Noen har riktignok uniter med lukket system, og det fikk de glede av nå. Denne situasjonen har minnet oss om at uten slik sikring er vi avhengige av at en av våre underleverandører har kvalitetssikret sine prosesser. Det har vist seg å ikke

være tilstrekkelig. På egne vegne er jeg dermed ikke i tvil om hvordan jeg vil ha det; og jeg har allerede montert et opplegg for både filtrering og UV-bestråling.

- Var det kostbart?

- Ja, det koster. Både utstyr og håndverkere er dyrt, sier Helle Nyhuus, som vet at mange kolleger har sikret seg mot neste unntakstilstand som har med vannkvalitet å gjøre. Det samme gjelder Bergenstannlegene, som hadde en tilsvarende situasjon i 2004. – Vi undersøker nå om kommunen erkjenner noe økonomisk ansvar for vannproblemer, avslutter Nyhuus.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi